

Ch đổ đ c tài là m m ng c a nh ng cái ác đang xu t hi n ngày càng nhi u trong lòng xã h i Vi t Nam ngày nay.

Nh ng ai có thính l c và h th n kinh bình th ng đ u ph n x gi t mình khi b t ng nghe ti ng đ ng l n, ch ng h n ti ng s m sét long tr i, hay ti ng n đ i nh tai. Tuy nhiên, th ng ng i ta ch gi t mình trong vài l n đ u tiên, sau đó thì quen đ n.

Chuy n xã h i cũng v y, nh ng v vi c ch n đ ng tho t đ u gây s ng s t, bàng hoàng, song khi đ c l p đi l p l i nhi u l n thì đ gây s c c a câu chuy n gi m đ n, thay vào đó là s v c m đáng s .

Có l n ghé thăm ng i thân tr i giam Xuân L c - Đ ng Nai. Khi nhìn hàng ch to vi t trên b c t ng phía tr c tr i giam: "C ng làm cho m m, cong u n cho th ng", tôi b ng rùng mình khi nghĩ đ n nh ng th đo n mà qu n giáo đ đây có th áp đ ng nh m b t ph m nhân ph i khu t ph c. T vi c cho phép b n tù đánh đ p l n nhau ng t x u, đ n vi c chính qu n giáo cũng tham gia đánh "h i đ ng", đ đ n m t ho c nh m m c đích "moi" ti n gia đình ph m nhân.

Qua tìm hi u, tôi đ c bi t có m t ph m nhân t ng b đ i x nh v y. Vì m i đ c chuy n đ n tr i, do s c kh e còn y u, l i ch a quen lao đ ng chân tay, nên đ i ánh n ng gay g t c a bu i tr a, ph m nhân này b choáng và ngã l n trên m t ru ng. L p t c b các ph m nhân khác cùng đ i (đ c s cho phép c a qu n giáo) đ m đá túi b i ph m nhân này đ n ng t x u, sau đó còn b chính viên qu n giáo đá b i thêm m y cái vào ng c, vì cho r ng ph m nhân này gi v n m ăn v đ kh i ph i ti p t c lao đ ng.

V sau, ph m nhân này đã ph i c u c u s giúp đ c a gia đình b ng cách (theo g i ý c a nh ng ph m nhân đã l u năm) c m i tháng đóng cho cán b qu n giáo tr c ti p qu n lý đ i 500.000 VND đ mong đ c yên thân. Qu là m t cách ki m ti n phi l i nhu n và cũng th t phi nhân tính c a các qu n giáo trong nhà tù c ng s n i đây.

Chuy n không ch x y đ i v i các ph m nhân đang ch p hành hình ph t tù, ngay c nh ng ph m nhân còn đang trong quá trình đi u tra cũng th ng xuyên b các đi u tra viên còng tay ra sau gh , r i đ m ho c đá vào y t h u trong khi đi u tra. Có th do máu còn đ , cũng có th

do phía b h i mua chu c, nên có ph m nhân đã t ng b hành nh v y c m t ngày tr i.

Chính trong th i gian này gia đình r t khó g p ng i thân c a mình v i lý do “đang trong quá trình đi u tra, không đ c phép g p”. Nh ng th c ch t lúc này cu ng h ng và m t ph m nhân đã b x ng to b i nh ng tr n đồn đã man c a các đi u tra viên. N u cho gia đình g p m t e s s b l ra ngoài ki u tra t n trên. Có ph m nhân c tháng tr i không ăn đ c, ch u ng n c và s a do gia đình g i vào.

Và n n nhân c a t n n đánh đ p ho c b kh ng b b ng tinh th n, không ch là các ph m nhân, ngay c các nhân ch ng (chuy n ch x y ra trong ngành t pháp c a c ng s n Vi t Nam ) cũng b nh v y.

Ch ng h n nh v ng i trông coi r y c a ông đ a ch đ Ph m Ng c Thành Buôn Ma Thu t, khi ng i này đ ng nhìn m t lúc r i b đi, đ m c b y chó d c n xé bà Ph m Th Ng n (m t ph n nghèo đói đ a ph ng vào r y c a ông Thành m t cà-phê) đ n ch t.

Ch Nguy n Th Thanh Trâm (m t n n nhân trong v này) cho bi t, khi l y l i khai c a ch , đi u tra viên c a công an thành ph Buôn Ma Thu t c h i đi h i i : “Cây keo (n i ch Trâm đã tr n thoát b y chó d ) ch trèo lên có m y cành ? Cây d a ch anh S n (Nguy n Đình S n, nhân viên trang tr i, ng i b nhân ch ng t giác đã ch ng ki n c nh chó b c-giê c n ch t bà Ph m Th Ng n nh ng b đi) đ ng có m y qu ?

Ai ch ng ki n c nh b y chó d xâu xé m t con ng i cho đ n ch t mà còn đ bình tĩnh và l nh lòng nh tên S n, đ có th đ m t ng cành cây keo ho c t ng trái d a ? V y mà nhân viên đi u tra l i có th h i m t câu th t b t nh n !

M c dù ch Trâm đã bày t b c xúc: “Lúc đó n u có ai h i cha m tôi tên gì, ch a ch c tôi đã nh n i, nói gì đ n cây keo có m y cành, cây d a có m y qu ! Chúng tôi đâu ph i t i ph m mà công an c h i hoài nh th ai mà không s .” Th nh ng ông Nguy n H ng Nam, Phó Vi n tr ng Vi n ki m sát nhân dân, v n ch a ch u buông tha nh ng nhân ch ng này, nên kh ng đ nh: “S p t i Vi n ki m sát s ti p t c g i ch Đi p và ch Trâm lên làm vi c đ l y l i l i khai” ? Xem ra các nhân ch ng này s còn ti p t c b kh ng b tinh th n.

Đến đây có lẽ chúng ta cũng phần nào hiểu được “nghĩ p v” đi u tra c& a ngành t& pháp c& ng s& n Việt Nam đã và v& n th& ng làm v& i nh& ng v& án t& ng t& khi mà đ& i t& ng b& t& giác ph& m t& i có liên quan đ& n m& t ng& i giàu có ho& c là thân nhân c& a m& t viên ch& c chính quy& n, nh& m làm sai l& ch v& án theo h& ng khác.

Quen đ& n v& i nh& ng ti& ng đ& ng khó ch& u giúp ng& i ta thích nghi v& i th& gi& i t& nhiên. Song không còn gi& t mình tr& c cái ác trong xã h& i cũng có nghĩa là t& p tay cho cái ác h& n xu& t hi& n.

Đi u này đang đ& c kh& ng đ& nh, khi ngày càng có nhi& u h& c sinh c& nam l& n n& đánh b& n, th& m chí đâm ch& t b& n c& a mình m& t cách dã man, ngay trong tr& ng h& c ho& c ngoài đ& ng ph& ch& vì nh& ng cái c& h& t s& c vô duyên vì li& c nhìn hay vô tình nói đ& ng ch& m đ& n mình. Chính báo chí trong n& c cũng ph& i th& a nh& n là đ& o đ& c h& c sinh ở Việt Nam hi& n nay đã xu& ng c& p tr& m tr& ng. V& y thì nguyên nhân do đâu ? Ch& ng ph& i là chúng đang đ& c h& ng m& t n& n giáo đ& c xã h& i ch& nghĩ t& i u đó sao !

N& i đau này và còn bi& t bao nh& ng n& i đau khác đang g& m nh& m thân th& v& n g& y gò vì nghèo đói c& a đ& i b& phần ng& i dân ph& i s& ng t& ng ngày kh& c kho& i đ& i ch& đ& c ng s& n Việt Nam .

Báo chí c& ng s& n v& n th& ng rêu rao v& nh& ng bi& n đ& i tích c& c trong đ& i s& ng c& a ng& i dân nh& ng năm g& n đây, nh& ng nhìn l& i 30 c& m quy& n ở mi& n B& c và 65 năm ở c& hai mi& n, nh& ng bi& n đ& i y là gì, cũng ch& nh& "mu& i b& bi& n". B& i th& c ch& t có bi& n đ& i chẳng, là t& m& t ng& i vô s& n, nh& ng đ& ng viên c& ng s& n bây gi& đã tr& thành nh& ng ông ch& m& i, nh& ng tên t& b& n đ& . Còn đ& i s& ng ng& i dân h& u nh& v& n đ& m chân t& i ch& . Do đó, đi u mà ng& i dân v& n mong đ& i t& lâu, không ch& là "c& m áo g& o ti& n", mà chính là s& thay đ& i c& h& th& ng ch& đ& đ& c tài là m& m m& ng c& a nh& ng cái ác đang xu& t hi& n ngày càng nhi& u trong lòng xã h& i Việt Nam ngày nay.